

John March

Gandhi

- en frontløber

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Gandhi - en frontløber

John March

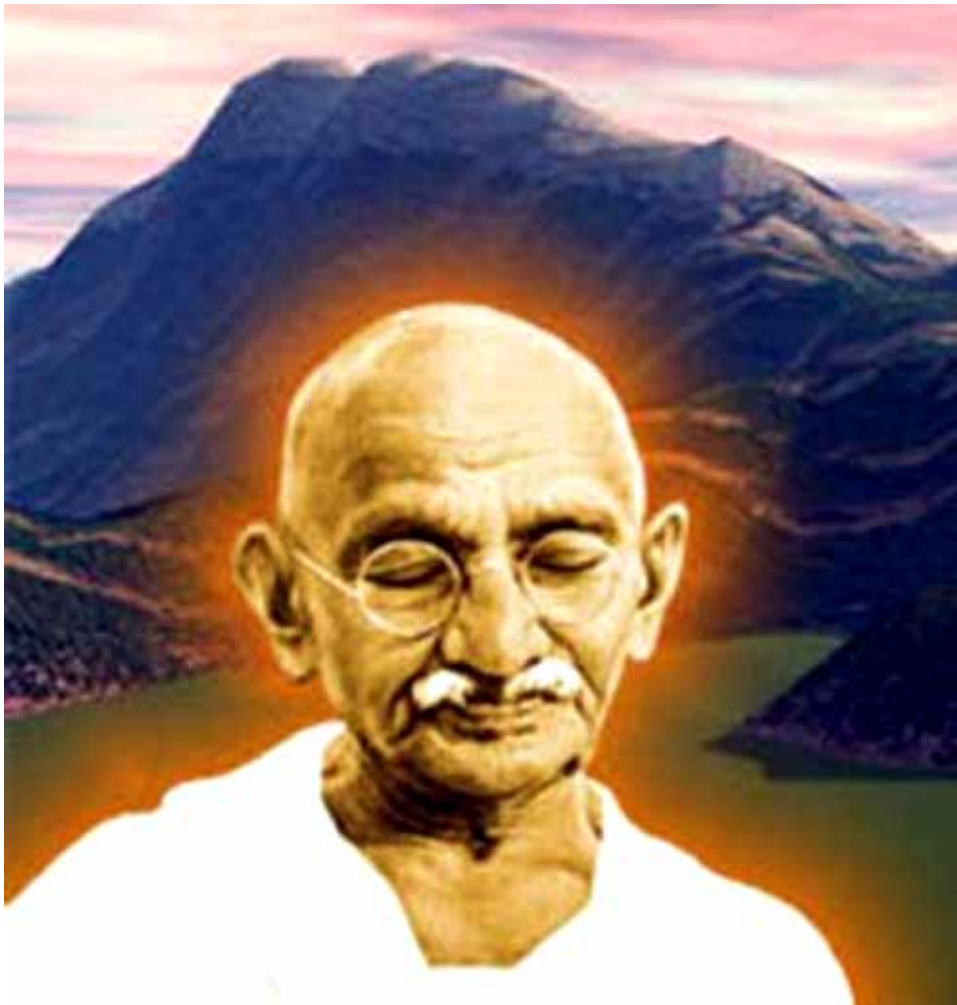
VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Gandhi - en frontløber

Af John March
Fra *The Beacon*

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Forfatteren bruger betegnelsen "forerunner" om Gandhi, og i et leksikon oplyses det, at en "forerunner" er et menneske, der er sendt i forvejen med et budskab eller for at forberede vejen for andre eller for at være et eksempel til efterfølgelse.

Frontløberprincippet

I en esoterisk forståelse hentyder "frontløber" til et menneske, der åbenbarer en ny kvalitet for menneskeheden, og at dette menneske har gjort det så altgennemtrængende, at det grundfæstes som et fast element i menneskehedens kollektive bevidsthed.

Det medfører, at princippet, der hermed er indført, må underkaste sig tidens test og være i stand til at overskride fastlagte grænser og påvirke religioner og livsholdninger. Man kan sige, at der overføres et ideal fra Guds sind til menneskeheden, sådan at alle kan komme i berøring med dette princip, erfare det og se det omsat til handling.

Ahimsa – ikke-vold

På denne måde manifesterede Gandhi sit princip om "ahimsa" eller ikke-vold. Gandhis liv er detaljeret beskrevet, men det er ikke en enkelt handling, der repræsenterer ham eller hans filosofi, for han huskes for sit liv i sin helhed, og det er denne helhed, man kan tage ved lære af. Dette liv var i sin helhed et udtryk for kærlighed og enhed i kraft af udførelsen af ikke-vold, for uanset hvor meget eller hvor lidt man ved om Gandhi, så ved man, at han stod for ikke-vold og kærlighed til hele menneskeheden.

Sjælskraft

Gandhi gav sin ikke-volds aktion navnet "satyagraha"¹, som han oversatte som *sandhedskraft* eller *sjælskraft*. Roden til ordet betyder "trofasthed mod sandhed", men i udvidet form kan det betyde "modstand ved hjælp af ikke-voldelige metoder". Gandhi mente, at hvis han fulgte "satyagrahas"-metoden, så fulgte han Kristi love, for Gandhi havde den dybeste respekt for kristendommen (og andre religioner) og for Kristus og evangelierne.

Den ånd, Gandhi fandt i sit indre, var en tilnærmelse til enhed, til kærlighed og til fred. Det var en ånd, som han var overbevist om var stærk nok til at forene alt det, der skabte adskillelse.

1 Sanskritordet "Satyagraha" – सत्याग्रह – kan oversættes med "insisteren på sandhed: "Satya" = sandhed og "agraha" = opretholdelse af sjælskraft eller af "sandheden kraft".

Gandhi og den engelske teosof Annie Besant i fælles sag om Indiens frigørelse fra engelsk besættelse og overherredømme.

Indiens frigørelse

For ham var Indiens frigørelse fra England en religiøs pligt, fordi Indiens frigørelse for ham blot var et skridt på vejen mod hele menneskeheds frigørelse fra andres voldstyranteri – men navnlig voldstyranteriet i deres egen natur. Derfor kunne Gandhi sige:

"Når anvendelse af ikke-vold bliver universel, vil Gud herske på Jorden, som Han gør det i Himlen".

Harmløshed

Gandhi erklærede, at ikke-vold er grundloven i menneskets inderste natur. For Gandhi var ikke-vold nøjagtig det samme som *harmløshed*. Han var overbevist om, at det er den største kraft af alle, fordi det er sjælens højeste måde at udtrykke sig på.

Sjælens udtryk er udtryk for hinduernes højeste tro:

"Troen på at ALT liv udgør en enhed – alt liv udspringer fra én universel kilde – kald den Allah, Gud eller Paramashwara".

Grundpillen i hele Gandhis liv i hans handlinger og tænkning var livets hellighed og overbevisningen om, at *"kærlighed er loven for menneskets inderste natur"*. For han sagde også:

"Hvis kærlighed eller ikke-vold ikke er menneskets inderste lov-mæssighed, falder alle mine argumenter til jorden".

Mere end passiv modstand

Til Gandhis ikke-vold knytter der sig langt mere end passiv modstand. Han så ikke-vold som en kraft, der var så stærk, at den kan og vil transformere menneskeheden. Den er baseret på en kærlighed, der er så stærk, at den kan anvende ikke-vold til forvandling af vold, for den er en appel til mennesket om ikke alene at elske sine venner men også sine fjender. Gandhi troede, at den eneste sande vej til "overvindelse" af en fjende er at hjælpe fjenden til at blive andet end en fjende, for Gandhi erklærede:

"– at i ikke-voldens leksikon findes ordet fjende ikke".

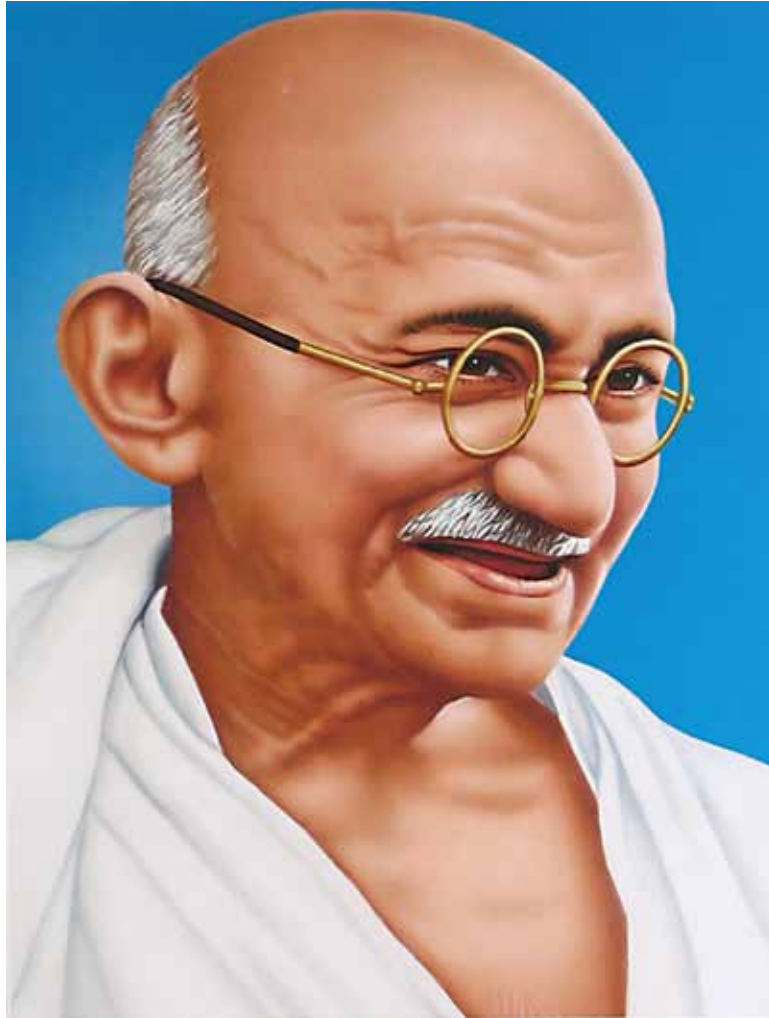
Disse citater fra Gandhi illustrerer den kraftige virkning, som han var overbevist om, at ikke-vold kunne have på hele menneskeheden:

"Jeg ved, at ikke-vold ikke kan bevises ved hjælp af argumenter. Den skal bevises ved, at mennesker giver udtryk for den i deres liv uden at tage mindste hensyn til konsekvenserne for sig selv."

"– ikke-voldelige modstandsfolk sætter lid til den aldrig svigtende hjælp fra Gud, der bærer dem gennem vanskeligheder, som ellers anses for at være uoverstigelige."

"En ikke-voldelig revolution er ikke et program til erobring af magt. Det er et program til transformation af relationer, der resulterer i en fredelig udveksling af kraft."

"Menneskene kan kun slippe ud af volden via ikke-vold (harmløshed). Had kan kun overvindes med kærlighed. Had, der gengældes, øger hadet både på overfladen og i dybden."

"Ikke-vold er det eneste, atombomben ikke kan udslette."

"Den, der praktiserer ikke-vold, må opøve evnen til at yde de højeste ofre for at frigøre sig fra frygt ... Det menneske, der ikke har overvundet al frygt, kan ikke fuldt ud praktisere ikke-vold."

"Jesus var muligvis en af historiens mest aktive modstandsfolk. Det var ikke-vold par excellence."

"Når man konfronteres med en omvæltning, som den man nu er vidne til, er der kun få enkeltpersoner, der er i besiddelse af urokkelig tro. De skal leve op til deres tro, selvom de ikke formår at skabe en synlig effekt på begivenhedernes gang. De er overbeviste om, at deres handling vil skabe håndgribelige resultater, når tiden er inde."

Ikke-vold er aktiv modstand

Gandhi troede derfor ikke på, at man i en ikke-volds situation bare læner sig tilbage og tillader, at man bliver gennempryglet. Ikke-vold er *aktiv* deltagelse – ikke passiv. Det er kærlighed, som altid vil afvise at blive forvandlet til had. Det vil sige, at sand kærlighed – baseret på ægte indsigt – er det samme som *frygtløshed*.

Det er derfor en kærlighed, der er uimodtagelig for alle ydre påvirkninger. For et menneske, der kender sand kærlighed, er der intet andet, der giver mening set i lyset af altings enhed. Mennesker er derfor ikke harmløse eller ikke-voldelige, fordi det gavner dem selv eller deres egen sag. Mennesker er harmløse, fordi de har udviklet sig og fået et glimt af sandheden – og sandheden om enhed er kærlighed. Kærlighed vil til alle tider være ikke-voldelig. Man kan dermed se, om mennesker i sandhed er harmløse. Herefter beslutter man at udstråle denne sandhed. Er dette ikke kærlighedens og lysets plan, der manifesteres fra det center, man kalder menneskeheden, og som forsegler døren til det onde?

Sandheden er evig

Gandhi indså, at ikke-vold fungerer, fordi den er selve kernen i menneskets eksistens. Det garanteres af det faktum, at alene sandheden kan være og er evig. Ved udførelsen af ikke-vold vil man muligvis dø i den nuværende inkarnerede form, men det betyder mindre, når man først har sjælskontakt og kan se hinsides tid om rum. Ikke-vold præciserer derfor ens tro.

Enten er man sand i dette liv, eller også er man ikke. Enten tror man på den evige sjæl, der er menneskets sande identitet, eller på det forgængelige legeme. Gandhi tog beslutningen og identificerede sig derfor med sandheden om sjælen, og han veg aldrig fra denne overbevisning. Han var parat til at dø for sin tro – og det gjorde han, for han kendte til sin naturs absolutte sandhed. Gandhi beviste dermed sin tro på, at gruppens behov altid må gå forud for personlighedens.

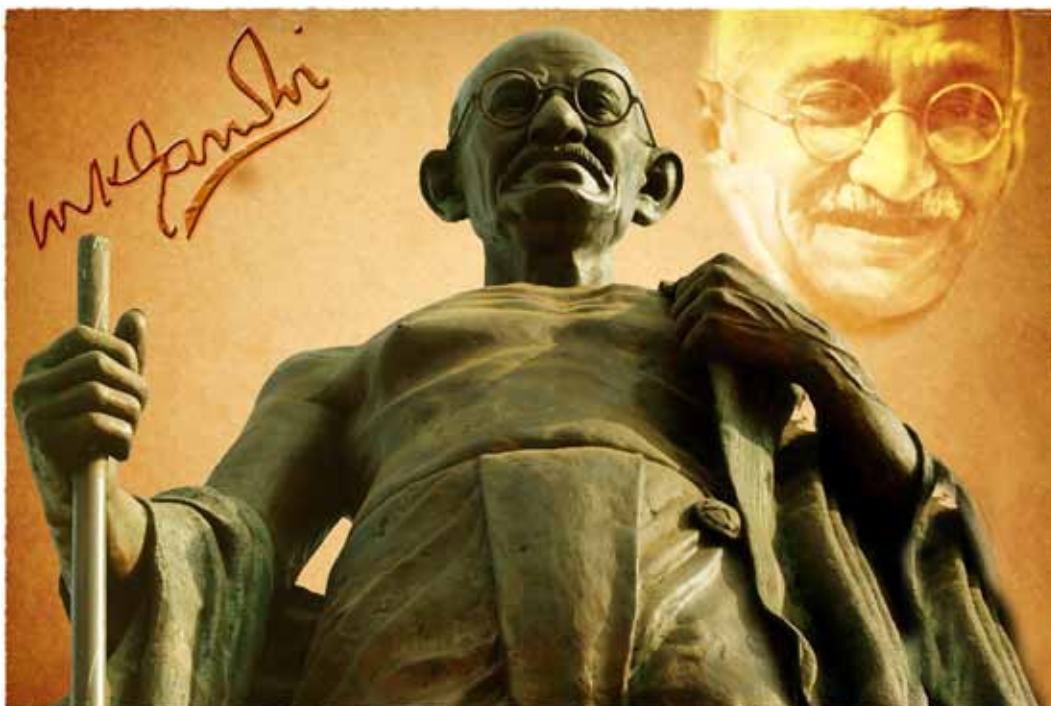
Gandhi vidste, at hans arbejde her på Jorden ikke ville bære frugt mens han levede. I slutningen af sit liv vidste han, at han havde lagt et vigtigt sædekorn, og at der endnu ville gå lang tid, før dette sædekorn ville bære frugt. Han sagde:

"Ubegrænset ikke-vold vil kræve tid for at bliver universel. Man vil have god grund til at lykønske sig selv, hvis man lærer at erstatte samfundets junglelov med kærlighedens lov, og når man i stedet for at give plads til uvilje og fjendskab imod de mennesker, som man betragter som fjender, lærer at elske dem som ægte, potentielle venner".

"Vores ikke-vold metode halter af sted. Ikke desto mindre eksisterer den, og den arbejder stille og usynligt under overfladen – men den er trods alt forstået af de fleste."

Ikke desto mindre:

"Fremtiden afhænger af, hvad man gør i nutiden. Optimistisk set kan det siges, at ikke-vold endnu ikke har fundet den teknik, der kræves til at forvandle massernes bevidsthed, men fejlen findes altid i teknikken – ikke i den evige lov."

Aktiv deltagelse

Gandhis sædekorn – ikke-vold – har klaret tidens test. Ikke-vold er lige så sand i dag, som den var, da Gandhi levede. Den har også bestået tilhængernes test, der viser, at ikke-vold og harmløshed er en sandhed, der gælder alle mennesker, alle racer og alle religioner og styrkes gennem aktiv deltagelse.

Gandhi var tydeligvis frontløber, da han introducerede "ikke-vold-metoden" og harmløshed. Det, han stod for, fik indflydelse på hele menneskeheden nu og i alle tider fremover.

Alle kan vise respekt for denne sandhed ved at vurdere sit eget liv og se på, hvor voldens spirer stadig gror i ubemærkethed. Alle kan iagttage hvordan usynlige vrede eller tavse ord stadig gør fortræd. Der er grund til at være ærlig og lede efter tanker, der stadig trænger til at blive forædlet. Husk at ikke-vold og harmløshed styrkes gennem aktiv deltagelse, og i denne praksis vil man finde ægte glæde, mens man ofrer sig for viljen fra den guddommelige helhed.

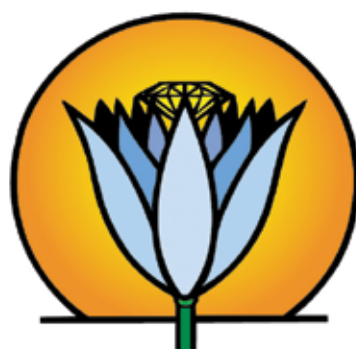

Kildehenvisninger:

Gandhi: His Life and Message for the World – Louis Fischer.

Gandhi: Prisoner of Love – Judith M. Brown.

Gandhi on Non-Violence – edited by Thomas Merton.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk